

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 70. Philippi Thomæ Hovardi Cardinalis decessus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](#)

Sæc. XVII. concordiam revocaret, aut saltem belli
A. C. 1694. inducias procuraret: ad utrumque fa-
 cilem se præbebatur Hispaniarum Rex,
 cum autem Ludovicus Franciæ Rex
 inter pacis articulos in Hispaniæ Regna
 succedendi prærogativam Rege Hispano
 adhuc vivente, nec prolis suspiciendæ
 spe destituto sibi vendicare, ac separata
 pace cunctas fœderatorum vires di-
 strahere niteretur, omnis ineundæ pacis
 spes in irritum cecidit: ipse etiam Pon-
 tifex ex ipsa hujus anni malacia eo sæ-
 viorem sibi præsagiebat tempestatem;
 quocirca ex bonis Ecclesiasticis centies
 mille aureos recipiendi facultatem, Ve-
 netis in Turicum bellum concessit, Ja-
 cobo autem Angliae Regi, urgente For-
 bino Cardinale sexaginta florenorum
 millia submisit.

§. LXX.

Philippi Thomæ Hovardi Cardinalis decessus.

*Sovergos in
Catal. Card.
Palat. t. 5.
Card.* Eodem anno, quo Raynaldus Esten-
 sis, abjecta Purpura, ob fratri sui
 obitum Mutinensis Ducatus regimen
 suscepserat, Philippus Thomas Hovar-
 dus Norfolciae Dux Purpuram unacum
 vita depositus. Hic ex Regio Anglo-
 rum stemate oriundus, Londini a pien-
 tissimis Parentibus literis, pietate ac
 morum

morum honestate uberrime institutus, Sæc. XVII.
 ne ab hæresi latius diffusa inficeretur, A.C. 1694.
 in Franciam ad mentem omni scien-
 tiarum genere excolendam missus est.
 Exacto ibidem triennio in patriam re-
 dux, cum per ferale edictum aut reli-
 gionem Catholicam deferere, aut pa-
 tria excedere, a Puritano Senatu ju-
 beretur, nil hæsitans, ex Anglia in
 Italiam profugit, ubi a Mediolanensi
 Gubernatore perbenigne exceptus, E-
 questris legionis Dux nominabatur:
 altiore autem spiritu agitatus, anno
 ætatis circiter vigesimo Institutum S.
 Dominici in Cremonensi Monasterio pro-
 fessus est. Inde Neapolin studiorum
 caussa missus, sacrisque disciplinis ap-
 prime excultus, in Angliam rediit,
 ubi Reginæ Catharinæ Brigantiae, quæ
 Regis Lusitani Soror erat, ab Eleemo-
 synis constitutus, fidem Catholicam
 pro viribus restituit, nutantes firma-
 vit, ac devios ad veritatis semitam
 reduxit, vincosque in carceribus sola-
 tus, martyres suppliciis addictos ro-
 boravit, eisque personatus Sacra-
 menta Ecclesiæ coram carnifice & lictoribus
 atque in patibulis administravit. Ut
 vero fidei exules, ac utriusque sexus
 Neo-Conversi tutum haberent Asy-
 lum, Bruxellis Asceterium pro Monia-
 libus inde ejectis & Boruheimii Con-

Q 5 ventum

Sæc. XVII. ventum PP. Dominicanorum natione
A. C. 1694. Anglorum erexit, ut inde ad Missiones in
Angliam probe instructi pergere pos-
sent. Insuper Regium Senatum eo in-
duxit, ut publico edicto Catholicis Re-
ligionis suæ libertatem indulgeret,
contradicente tamen Calviniano Par-
lamento, cuius impulsu Hovardus, ut
rebellis populi furorem declinaret, ex
Anglia Bruxellas profugere compulsus
est. Fluxerat annus sacer hujus sæ-
culi septuagesimus quintus, quo pro
comparandis animæ divitiis Romam
peregrinari statuit, cumque itineri sese
accingeret, inopina sorte a Clemente
X. ob egregios in caussa fidei labores
die vigesima septima Maij Romana Pur-
pura decoratur. Romam igitur dela-
tus, licet in Palatio Apostolico hospi-
tium haberet assignatum, ac insuper
Archipresbyter S. Mariæ Majoris re-
nuntiatus esset, maluit tamen inter
Confratres suos ad S. Sabinam com-
munem trahere vitam, eorum victu &
vestitu contentus: Mirum, quanto fer-
vore hæreticorum conversioni ibidem
intentus, Anglos e vinculo iniquitatis
eripere studuerit, quibus etiam per
Patres Dominicanos in fidei doctrina
egregie institutos ingentem auri vim
submisit, & Britannos in odium fidei
patria pulsos ubique largis Eleemosynis
sub-

sublevavit. Nec tamen propterea Se- Sæc. XVII.
dis Apostolicæ obsequiis, ac propriæ A.C. 1694.
salutis curæ defuit; quatuor enim Sa-
cris Congregationibus adscriptus, gra-
vissima Ecclesiæ negotia feliciter ex-
pedivit, utiliter gessit, ac rigidus Clau-
stralis Regulæ Cultor omnibus verbo
& exemplo profuit. Erat integerrimæ
vitæ Vir, charitate fervens, eloquio
suavis, moribus gravis ac venerandus:
munificus in pauperes & peregrinos,
atque in omnes benignus: Postquam
vero ejecto Jacobo II. Rege, religioni
Catholicæ in Anglia sub Auriaco Prin-
cipe lethale, ac ne vix quidem sanan-
dum vulnus esse inflictum compererat,
adeo indoluit, adeo tabescere, & sen-
sim deficere visus est, ut qui nonnisi
uni Ecclesiæ, unique religioni vixit,
brevi pro fide moriturus crederetur,
ac ipsus de instante mortis hora certus,
humili loco, in defossa humo, nullo
erecto tumulo in medio chori a suis
condi petiit, tandemque meritis ple-
nus Romæ die decima Junii pie in Do-
mino obiit, annos natus sexaginta
quatuor.

§. LXXI.

Pauli Sabelli Cardinalis obitus.

Ad hunc quoque annum a nonnullis
refertur obitus Pauli Sabelli Nobis Old. in ad-
dit. ad Ciac.
lis